

Till Thessalonikerna

Första brevet

1

¹ Från Paulus, Silvanus och Timotheos till thessalonikernas församling i Gud fadern och herren Jesus Kristus. Nåd åt er, och frid.

² Vi tackar alltid Gud för er alla och nämner er i våra böner. Ständigt ³ tänker vi på vad ni utträttar i tron, hur ni bemödar er i kärleken och hur ni håller ut i hoppet i vår herre Jesus Kristus inför vår Gud och far. ⁴ Vi vet, bröder och systrar som är älskade av Gud, att ni har blivit utvalda. ⁵ Vårt evangelium kom nämligen inte till er bara i ord utan också i kraft och helig ande och full visshet; ni vet ju hur vi uppträdde bland er för er skull. ⁶ Och ni följde vårt och Herrens exempel, då ni under stort lidande tog emot ordet med den heliga andens glädje. ⁷ Så har ni blivit ett föredöme för alla de troende i Makedonien och Achaia. ⁸ Från er har ju Herrens ord ljudit, och då inte bara i Makedonien och Achaia; nej, överallt har er trohet mot Gud blivit känd, och vi behöver inte säga någonting. ⁹ De berättar själva om oss, om hur vårt besök hos er var och hur ni vände om till Gud från avgudarna för att tjäna den levande och sanna Guden ¹⁰ och vänta på hans son från himlen, honom som Gud uppväckte från de döda, Jesus som räddar oss från den kommande vreden.

2

¹ Ni vet ju själva, bröder och systrar, att vårt besök hos er inte var förgäves. ² Nej, fastän vi tidigare hade lidit och blivit misshandlade i Filippi, som ni vet, fann vi frimodighet i vår Gud att förkunna Guds evangelium för er under hård kamp. ³ Våra meningar grundar sig nämligen inte på villfarelser eller orena motiv, och de är inte svekfulla, ⁴ utan det är för att Gud har prövat oss och anförtrott oss evangeliet som vi talar som vi gör, inte för att behaga människor utan för att behaga Gud, som prövar våra hjärtan. ⁵ Vi uppträdde aldrig med smickrande ord, som ni vet, inte heller med förtäckt girighet – Gud är vårt vittne – ⁶ och vi sökte inte ära från människor, varken från er eller andra, ⁷ fastän vi som Kristus apostlar kunde ha uppträtt med myndighet. I stället uppträdde vi som små barn* ibland er. Liksom en kvinna ammar och värmer sina barn, ⁸ så kände vi ömhet för er och ville gärna dela inte bara Guds evangelium med er utan också våra egna liv; så kära hade ni blivit för oss.

⁹ Ni minns ju, syskon, hur vi slet och bemödade oss; natt och dag arbetade vi för att inte ligga någon av er till last när vi förkunnade Guds evangelium för er. ¹⁰ Ni, liksom Gud, är vittnen till hur heligt, rättfärdigt och oklanderligt vi uppträdde mot er troende. ¹¹ Som ni vet var vi mot var och en av er som en far mot sina barn. ¹² Vi manade och uppmuntrade och vädjade enträget till er att leva värdigt den Gud som kallar er till sitt rike och sin härlighet.

¹³ Därför tackar vi också ständigt Gud för att ni tog emot det Guds ord som ni hörde oss förkunna och tog det till er, inte som ett människoord utan som vad det i sanning är, Guds ord, som också är verksamt i er troende. ¹⁴ För ni, syskon, följde exemplet från Guds församlingar i Judeen som lever i Kristus Jesus. Ni utsattes för samma lidande av era landsmän som de fick utstå av judarna, ¹⁵ vilka dödade herren Jesus och profeterna och har

***2:7** som små barn Andra textvittnen har kärleksfullt.

förföljt oss. De behagar inte Gud och är emot alla människor ¹⁶ när de försöker hindra oss från att tala till folken för att dessa ska bli räddade. Så fyller de alltid sina synders mått. Men vreden har nått dem till slut.

¹⁷ Bröder och systrar, efter att ha skilts från er för en tid – till det yttre, inte till hjärtat – har vi innerligt längtat efter er och gjort allt för att få se er igen. ¹⁸ Vi har velat komma till er – jag, Paulus, både en och två gånger – men Satan har hindrat oss. ¹⁹ För vem är vårt hopp, vår glädje, vår stolta segerkrans inför vår herre Jesus vid hans ankomst om inte ni? ²⁰ Ja, ni är vår ära och glädje.

3

¹ När vi inte längre stod ut beslutade vi därför att själva stanna kvar i Athen ² men skicka Timotheos, vår bror och Guds medarbetare* i Kristus evangelium, för att styrka och uppmuntra er i tron, ³ så att ingen skulle vackla under dessa lidanden. Ni vet ju själva att vi är bestämda för detta. ⁴ Redan när vi var hos er förutsade vi att vi skulle få lida, och så har det också blivit, som ni vet. ⁵ Det var också därför som jag, då jag inte längre stod ut, skickade honom för att få veta hur det var med er trofasthet: kanske hade den som prövar prövat er och vår möda varit förgäves?

⁶ Men nu har Timotheos kommit tillbaka från er med goda nyheter om er tro och kärlek, och han har berättat att ni alltid tänker på oss med glädje och längtar efter att få se oss, liksom också vi längtar efter er. ⁷ Därför har vi, bröder och systrar, fått uppmuntran i all vår nöd och i allt vårt lidande genom er och er trofasthet. ⁸ För nu lever vi, om ni står fasta i Herren. ⁹ Hur ska vi tillräckligt kunna tacka Gud för er, för all den glädje över er som vi känner inför vår Gud? ¹⁰ Dag och natt ber vi innerligt om att få se er igen och hjälpa er med det som saknas i er tro.

¹¹ Må vår Gud och far själv och vår herre Jesus låta vår väg leda till er. ¹² Och må Herren låta er växa och flöda över i kärleken till varandra och till alla, liksom vi gör i vår kärlek till er, ¹³ så att era hjärtan styrks och blir oklanderliga i helighet inför vår Gud och far när vår herre Jesus kommer med alla sina heliga.

4

¹ Och nu, bröder och systrar, ber och uppmanar vi er i herren Jesus att flöda över än mer i det liv som vi lärde er att ni måste leva för att behaga Gud och som ni också lever. ² Ni vet ju vilka anvisningar vi gav er från herren Jesus.

³ Detta är Guds vilja, er helgelse: att ni håller er borta från hor, ⁴ att var och en av er vet att hålla sin kropp* i helgelse och heder, ⁵ inte lidelse och begär som de andra folken, de som inte känner Gud, ⁶ och att ni inte kränker eller utnyttjar en bror eller syster i denna sak, eftersom Herren straffar allt sådant, vilket vi redan har sagt och gjort klart för er. ⁷ För Gud har inte kallat oss till orenhet utan till ett liv i helgelse. ⁸ Den som förkastar detta förkastar alltså inte en människa utan Gud, som också ger sin heliga ande till er.

⁹ Om syskonkärleken behöver vi inte skriva till er, för ni har själva fått lära er av Gud att älska varandra, ¹⁰ och sådan kärlek visar ni ju också alla bröder och systrar i hela Makedonien.

Men vi uppmanar er, syskon, att flöda över än mer i detta ¹¹ och sätta en ära i att leva enkelt och stilla, sköta ert eget och arbeta med era egna händer, såsom vi har anvisat er, ¹² så att ni lever anständigt inför de utomstående och inte blir beroende av någon.

¹³ Vi vill inte, bröder och systrar, att ni ska vara okunniga om dem som har somnat in och sörja som de andra, de som inte har något hopp. ¹⁴ För om Jesus har dött och uppstått, vilket vi tror, då ska också Gud genom Jesus föra fram de insomnade tillsammans med

***3:2** Guds medarbetare Andra textvittnen har *Guds tjänare*.

***4:4** kropp Ordagrant: *kärl*. Jfr Jer 18:1–3; Rom 9:21; 2 Kor 4:7.

honom. ¹⁵ Detta säger vi er med ett ord från Herren*: vi som lever och lämnas kvar till Herrens ankomst ska alls inte komma före de insomnade. ¹⁶ För Herren själv ska stiga ner från himlen med ett kommandorop, och ärkeängels röst och Guds trumpet ska ljuda. Och de döda i Kristus ska uppstå först. ¹⁷ Därefter ska vi som lever och har lämnats kvar ryckas bort bland molnen tillsammans med dem för att möta Herren i luften. Så ska vi alltid vara med Herren. ¹⁸ Uppmuntra nu varandra med dessa ord.

5

¹ Om tider och stunder, bröder och systrar, behöver vi inte skriva till er, ² för ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. ³ När människor säger: »Fred och trygghet«, då drabbas de av undergången, lika plötsligt som värkarna drabbar en gravid kvinna, och de kommer alls inte undan.

⁴ Men ni, syskon, lever inte i mörker så att den dagen kan överraska er som en tjuv. ⁵ Ni är alla ljusets barn* och dagens barn. Vi tillhör inte natten eller mörkret. ⁶ Låt oss därför inte sova som de andra utan hålla oss vakna och nyktra. ⁷ För de som sover, de sover ju om natten, och de som dricker sig fulla, de är fulla om natten. ⁸ Men vi som tillhör dagen ska vara nyktra, klädda i trons och kärlekens bröstpansar och med hoppet om frälsning som hjälm. ⁹ För Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vreden utan till att vinna frälsning genom vår herre Jesus Kristus, ¹⁰ som har dött för oss för att vi ska leva tillsammans med honom, vare sig vi är vakna eller sover. ¹¹ Därför ska ni uppmuntra och bygga upp varandra, så som ni också gör.

¹² Vi ber er, bröder och systrar, att respektera dem som sliter hårt ibland er och som är era ledare i Herren och förmanar er. ¹³ Håll dem mycket högt i kärlek för det arbete som de utför. Håll fred med varandra.

¹⁴ Vi uppmanar er, syskon: förmana de oordentliga, uppmuntra de missmodiga, ta er an de svaga, ha tålmod med alla. ¹⁵ Se till att ingen lönar ont med ont. Sträva i stället alltid efter att göra gott mot varandra och mot alla. ¹⁶ Var alltid glada, ¹⁷ be ständigt, ¹⁸ tacka Gud i allt, för detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus. ¹⁹ Släck inte anden, ²⁰ förakta inte profetiskt tal, ²¹ men pröva allt, håll fast vid det goda, ²² och håll er borta från det onda i alla dess former.

²³ Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må hela er ande, själ och kropp bevaras så att de är oklanderliga vid vår herre Jesus Kristus ankomst. ²⁴ Den som kallar er är trofast, han ska åstadkomma det.

²⁵ Bröder och systrar, be också för oss. ²⁶ Hälsa alla syskonen med en helig kyss. ²⁷ Jag besvär er vid Herren att låta brevet blir uppläst för alla syskonen.

²⁸ Vår herre Jesus Kristus nåd vare med er.

* **4:15** ett ord från Herren Detta är sannolikt en hänvisning till en muntlig tradition om vad Jesus själv hade sagt.

* **5:5** *Ljusets barn* Ordagrant: *ljusets söner*. Denna beteckning återfinns med apokalyptiska förtecken i Dödahavsrollarna.